

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Karly Cháberové a soudkyň JUDr. Dany Černé a JUDr. Naděždy Treschlové v právní věci žalobce: [redacted], bytem [redacted], zastoupen [redacted] advokátkou se sídlem [redacted], proti žalovanému: 1. **Policejní prezidium České republiky**, se sídlem Praha 7, Strojnická 27, 2. **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu,

t a k t o :

- I. Žalovaný – Policejní prezidium České republiky – je p o v i n e n vydat rozhodnutí o žádostech žalobce ze dne 13.12.2011 a ze dne 10.1.2012, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Řízení o žalobě proti žalovanému – Ministerstvu vnitra – se z a s t a v u j e.
- III. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze ve znění jejího doplnění se žalobce domáhal vydání rozsudku, kterým by soud uložil žalovaným povinnost vydat rozhodnutí o jeho žádosti, kterou se podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon č. 106/1999 Sb.), domáhal poskytnutí informací týkajících se dat z identifikačního úkonu, který s ním byl proveden dne 9.11.2009 kolem 17.00 hodin na služebně Policie České republiky na adrese Přerov, U Výstaviště 18 (měření, vážení a focení), včetně času tohoto úkonu.

Při jednání konaném u Městského soudu v Praze dne 1.října 2013 vzal zástupce žalobce žalobu proti žalovanému č. 2 – Ministerstvu vnitra – zpět. Dále upřesnil žalobní petici

tak, že se domáhá vydání rozsudku, kterým by soud uložil žalovanému – Policejnímu prezidiu České republiky – povinnost rozhodnout o jeho žádostech ze dne 13.12.2011 a 10.1.2012, a to ve lhůtě určené soudem.

Vzhledem ke zpětvzetí žaloby vůči žalovanému č. 2 – Ministerstvu vnitra – rozhodl soud dle ustanovení § 47 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.), o zastavení řízení ve vztahu k tomuto žalovanému.

Žalobce v podané žalobě uvedl, že se dle zákona č. 106/1999 Sb. domáhal poskytnutí informací zjištěných při identifikačním úkonu provedeným s ním dne 9.11.2009 (měření, vážení a focení), včetně času tohoto úkonu. Rozhodnutím ze dne 22.12.2011 byla tato žádost odmítnuta. K odvolání žalobce bylo toto rozhodnutí zrušeno rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 13.1.2012. Od té doby se žalobce marně snaží dosáhnout rozhodnutí ve věci. Věc byla nejprve postoupena na Policejní prezidium přípisem ze dne 16.1.2012 a následně mu z žádaných informací byly poskytnuty toliko informace o jeho výšce, váze a času, kdy s ním identifikační úkony byly provedeny. Žalobci však nebyly poskytnuty jeho fotografie ani informace o tom, že mu v rámci identifikačních úkonů byly sejmuty DTK a odebrány vzorky DNA. Veškeré následné stížnosti adresované jak Policejnímu prezidiu tak Ministerstvu vnitra však byly odmítnuty.

Žalovaný č. 1 – Policejní prezidium České republiky – ve vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí. Uvedl, že při rozhodování o žádosti žalobce vycházel z obsahu žádostí, kdy s ohledem na jejich obsah byly tyto žádosti posouzeny jako žádosti o sdělení osobních údajů vztahujících se k žalobci podle § 83 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb. Skutečnost, že žalobcem požadované údaje jsou údaji osobními ve smyslu zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, považuje žalovaný za nezpochybnitelnou. Sděleními ze dne 14.2.2012 a ze dne 3.5.2012 byly žalobci požadované údaje sděleny; ohledně žádosti o poskytnutí fotografií bylo žalobci sděleno, že Policie České republiky kopie fotografií neposkytuje. K tomu poukázal na to, že Policie ČR je dle § 79 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, oprávněna zpracovávat osobní údaje, včetně citlivých údajů, pokud je to nezbytné pro plnění jejích úkolů. Dle § 62 uvedeného zákona Policie ČR pořizuje zvukové, obrazové nebo jiné záznamy osob a věci nacházejících se na místech veřejně přístupných a zvukové, obrazové a jiné záznamy o průběhu úkonu, je-li to nezbytné pro plnění jejích úkolů. V případě pořízení trojdílné fotografie se jedná o využití tohoto oprávnění. Právo přístupu k osobním údajům, tedy i právo na sdělení osobních údajů vztahujících se k určité osobě představuje právo na sdělení těchto údajů, nikoli však již na poskytnutí jejich nosičů. Pro poskytnutí trojdílné kriminalistické fotografie žalobci nebyl nalezen právní titul. Žalovaný dále poukázal na to, že v rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 13.1.2012, č.j. MV-2324-2/KM-2012, bylo sice rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje o částečném odmítnutí žádosti žalobce zrušeno, avšak odůvodnění tohoto rozhodnutí obsahuje úvahu spočívající v možnosti posoudit žádost žalobce uplatněnou podle zákona č. 106/1999 Sb. jako žádost podanou podle § 83 zákona č. 273/2008 Sb. Následně žalovaný po doručení rozhodnutí Ministerstva vnitra takto žádost posoudil a vyřizoval.

Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným vplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:

Žádostí ze dne 13.12.2011 doručenou Policii České republiky, Krajskému ředitelství policie Olomouckého kraje, územnímu odboru Přerov dne 19.12.2011, se žalobce domáhal poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb.:

1. kdy došlo k uzavření a následnému přemístění služebny Policie České republiky Přerov 2, Dr. Horákové 10, Přerov – Předmostí.
2. týkajících se dat z identifikačního úkonu, který s ním byl proveden dne 9.11.2009 (měření, vážení a focení, včetně času tohoto úkonu).

Informace pod bodem 1 shora uvedené žádosti byla žalobci sdělena dopisem Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje ze dne 22.12.2011 pod č.j. KRPM-61614/ČJ-2011-1408UO. Pokud se jedná o žádost pod bodem 2, ta byla rozhodnutím Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje, ze dne 22.12.2011, č.j. KRPM-61614/ČJ-2011-1408UO, odmítnuta dle ustanovení § 15 ve spojení s ustanovením § 11 odst. 4 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 29.12.2011 odvolání, o kterém bylo rozhodnuto rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 13.1.2012, č.j. MV-2324-2/KM-2012, tak, že toto rozhodnutí bylo zrušeno a věc vrácena k novému projednání a rozhodnutí správnímu orgánu, který ho vydal.

Dne 16.1.2012 byla žádost žalobce o poskytnutí informací postoupena Policií ČR, Krajským ředitelstvím policie Olomouckého kraje, Policejnímu prezídiu České republiky, když tato žádost byla vyhodnocena jako žádost o sdělení osobních údajů vztahujících se k osobě žadatele podle § 83 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb. O této skutečnosti byl žalobce informován dopisem Policejního prezidia ze dne 23.1.2012.

Dne 14.2.2012 pod č.j. PPR-1748-8/ČJ-2012-0099RU bylo žalobci ze strany Policejního prezidia sděleno, že jeho žádost o poskytnutí informací byla posouzena podle jejího obsahu bez ohledu na to, jak byla označena, jako žádost podle zákona č. 273/2008 Sb. Žalobci byla dále sdělena informace o jeho výšce, váze a času, kdy s ním identifikační úkony byly provedeny. K žádosti o poskytnutí fotografie bylo žalobci sděleno, že Policie České republiky kopie fotografií neposkytuje.

Žádostí ze dne 10.1.2012 adresovanou Policii České republiky, Krajskému ředitelství policie Olomouckého kraje, se žalobce domáhal poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., a to o poskytnutí dat z identifikačního úkonu provedeného s ním dne 9.11.2009 (měření, vážení, focení, včetně času tohoto úkonu).

Dopisem Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje, ze dne 16.1.2012, č.j. KPRM-61614/ČJ-2011-1408UO, bylo žalobci sděleno, že uvedená žádost byla dle jejího věcného obsahu posouzena podle zákona č. 273/2008 Sb. a postoupena věcně příslušnému orgánu Policejního prezidia České republiky k vyřízení.

Spisový materiál dále obsahuje stížnost žalobce proti postup Policejního prezidia ze dne 12.12.2012 doručenou Ministerstvu vnitra dne 14.2.2012. Na tuto stížnost bylo reagováno sdělením Ministerstva vnitra ze dne 8.3.2012, ve kterém bylo žalobci sděleno, že Policie České republiky Krajské ředitelství policie Olomouckého kraje i Policejní Prezidium České republiky postupovaly správně v souladu s příslušnými právními předpisy a žádost byla řádně vyřízena.

Podle ustanovení § 79 odst. 1 s.ř.s. ten, kdo bezvýsledně vyčerpá prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost

vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.

Soud se nejprve zabýval otázkou přípustnosti žaloby z hlediska bezvýsledného vyčerpání prostředků, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k ochraně proti nečinnosti správního orgánu. Jak vyplývá z obsahu spisového materiálu, podal žalobce v projednávané věci dne 14.2.2012 u Ministerstva vnitra stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace podle ustanovení § 16a zákona č. 106/1999 Sb. Vzhledem k tomu, že stížnost podle § 16a uvedeného zákona je třeba považovat za prostředek, který procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu ve smyslu § 79 odst. 1 s.ř.s. (k tomu srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29.10.2009, č.j. 4Ans 4/2009-86), byl tento prostředek stanovený zákonem o svobodném přístupu k informacím k ochraně proti nečinnosti v daném případě bezvýsledně vyčerpán a podmínky řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu při vyřizování žádosti o poskytnutí informací byly splněny.

V projednávané věci spatřuje žalobce nečinnost žalovaného v tom, že tento nevydal rozhodnutí o jeho žádostech ze dne 13.12.2011 a 10.1.2012 podaných podle zákona č. 106/1999 Sb.

Ze spisového materiálu vyplývá, že obě žádosti byly podány u Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje. Žádost ze dne 13.12.2011 byla rozhodnutím Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje, ze dne 22.12.2011, č.j. KRPM-61614/ČJ-2011-1408UO, částečně odmítnuta. K odvolání žalobce bylo toto rozhodnutí zrušeno rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 13.1.2012, č.j. MV-2324-2-KM, a věc vrácena správnímu orgánu k novému projednání a rozhodnutí. Následně byly obě žádosti Policií České republiky, Krajským ředitelstvím policie Olomouckého kraje, vyhodnoceny jako žádosti o sdělení osobních údajů vztahujících se k osobě žadatele podle § 83 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb. a přípisem ze dne 16.1.2012 postoupeny Policejnímu prezidiu České republiky. Policejní prezidium ČR přípisem ze dne 14.2.2012 žalobci sdělilo, že jeho žádosti budou posuzovány podle jejich obsahu jako žádosti podle zákona č. 273/2008 Sb. Žalobci byla dále sdělena informace o jeho výšce, váze a času, kdy s ním identifikační úkony byly provedeny. K žádosti o poskytnutí fotografie mu bylo sděleno, že Policie České republiky kopie fotografií neposkytuje.

Z uvedeného vyplývá, že na základě postoupení žádostí byly tyto nadále vyřizovány Policejním prezidiem České republiky. Z tohoto důvodu soud tento správní orgán považoval za orgán, kterému v daném případě přísluší postavení povinné osoby.

Jak již bylo uvedeno shora, obě žádosti o poskytnutí informací byly podány podle zákona č. 106/1999 Sb. Za této situace měly být povinným subjektem v režimu tohoto zákona také vyřizovány. Vzhledem k tomu, že se tak v projednávané věci nestalo, dospěl soud k závěru, že žaloba byla podána důvodně, a žalovanému – Policejnímu prezidiu České republiky – uložil povinnost o žádostech rozhodnout ve lhůtě do 30 dnů od právní moci rozsudku.

Na žalovaném nyní bude, aby obě uvedené žádosti znovu posoudil a vyřídil je podle zákona č. 106/1999 Sb.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce měl ve věci úspěch, avšak žádné prokazatelné náklady řízení mu nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 1. října 2013

JUDr. Karla Cháberová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Marcela Brabcová